

خهندهی به جیماو

دابان عهتار

- من مندالم:

ئهو رۆژه ناخۆشترین ههستم هه بوو، ئاورێکم دایهوه و سهیری خهنده جوانه کهیم کرد، ئهی قویانی بم گوپه خان، سه رنجی منی دابوو سه رباری ئهو گریان و هاوار هاواری منیش، ئهو ههر پێده کهنی! ئهو ته نیا پیکه نینی ده زانی و ههرگیز به بی ئهو خهنده جوانه نه مبینوه، بیری ئهو رۆژانه ده کهم که وهک مندالێکی خۆم سینگێ بلووزه که مم راده کیشا و به زۆر له خۆکردنیکه وه مه مکم له ده می دهنه و خۆم به سه ریدا شۆر ده کرده وه، به لام مه مکی چی؟ هیچ به رزاییه کی تیدا نه بوو. ئه وه ته نیا نمایشی دایکیتک بوو ده مکرد، به لام ههرگیز نه متوانی بيمه دایکیتکی راسته قینه! ئیستا ته نیا ئیسکوپرووسک ماوم دهستم له قه دی دایکم ئالاندوه، که ئه ویش په یکه ریتکی دارزاوی ئیسکه و تیکه لی خۆلی بیابانه که بووین. به ره به ره ئیسکه کانیشمان ده بنه وه خۆل، کاتیک بینیم بوو که شوشه کهم وا به خهنده جوانه که یه وه سه رنجم ده دات، وام ههست کرد ده یه وی بلتی (به ته نیا جیم مه هیلن ئه مشه و زریان ده مچینتی. ته مومژ دامده پۆشی، مانگه شه وه ده مرفینتی)، دواتر من گویم له و گۆزانییه بوو ئه گینا ئه و کاته نه مده زانی ئه وه ی ده وی. ئه وه ی ده مزانی ئه وه بوو به ته نیا ده ترسی و ده یه وی له گه ل خۆمانی به یه و له ناو ئه و گونده خاپوور و وێرانه یه دا به جیتی نه هیلن. هاوارم ده کرد بوو که کهم، خۆم له دهستی دایکم راده پسکاند، به لام بی سوود بوو، سه ربازه کان منیان گرت و نه یانه یشت بگه رپمه وه و بوو که کهم به یتم. گوێیان له گریان و هاواری من نه گرت، سه ربازیتکی باریکه له ی په شتاله ی چاو کال له و لاوه راوه ستابوو، زۆر به کزی سهیری ده کردم. ئاگام لیبوو یه ک دوو جار ده یویست ههنگاو به ره و رووم هه لینی، په شیمان ده بووه وه. له و که یه نو یه یه نه دا بوو بینیم به هتواشی به ره و رووی بوو که کهم ده روا، ئه فسره که ی به سه ریدا نه راندی: هۆ سه رباز بۆ کوئی؟ سه رباز ره نگ به روویه وه نه ما: گه وره م ته نیا ده چم ئه و بوو که ی له هۆوی

که وتووہ بۆ ئەو کچە بچووکه دەهینم. ئەفسەر نەرانندییەو: راوەستە! بۆ دەیانبەین بۆ سەیران؟! سەربازەکه لەجیتی خۆی وشک بوو: ئەمر دەکهی گەرەم. بەبەزبیه‌که‌وه سەیریکی کردم و سەری لەبەرخۆی نا، بووکه‌که بەخەندەوه سەیری ئیمە‌ی دەکرد، ئیمەیان بەگریان و نالەوه بەپیش خۆیان دا.

- من گوپی دەم بەخەندەم.

هەمیشە شانازیم بەخەندەکه‌مه‌وه کردوو و ستایشی ئەو کارگەیه‌م کردوو که منی ئاوا دەم بەخەندە دروست کردوو، هەرگیز بیرم لەوه نەکردبوو، لەوانەیه رۆژتیک بەهۆی ئەو خەندەبه‌وه شەرمەزاریم و بۆ هەتا هەتایە تف لەخۆم بکەم، تا ئەو رۆژە‌ی گوندەکه‌یان خاپوور کرد. دەبێ هەستت چۆن بێ؟ کاتتیک خۆشەوێستانت لەپیش چاوت ئازاربدەن و رایانگوازنەوه ئەو شوێنە‌ی لێی گەورەبووی و بە وێنەکانی ناشای، خاپووربکەن و تۆیش نەتوانی کۆلی دلت بەگریان هەلپێژی، یان هەر هیچ نەبێ تۆژتیک غەمباری نیشان بەدی، ئەو رۆژە هەستم دەکرد من بێ دلتەترین مەخلووقم. نەخیر من بێ دل نەبووم، بەلکو ئەوان وایان دەبینی، بەلکو من لەناخەوه دەکولام بۆ ئەو شتەکانی روویان دەدا، ئاخ! چەندە هەست بەشەرمەزاری دەکەم. ئیستاش که‌وا سەرم بەدەستتیکێ ئەو کچە داماوێه و لاشەشم بەدەستەکه‌ی تریه‌وه‌یه‌تی، ئەو خەندە لەعەتییەم هەر لەسەر زارە، هاوار هاوار و لەخۆدانە، منیش بەشەرمەزارییە‌که‌وه بەدەستی ئەو مندالە‌وه دیم و دەچم. ئەو رۆژە کاتتیک گوندەکه‌یان خاپوور کرد و دەستیان لە ژن و مندال و پیر و پەکە‌وته‌کانیش نەپاراست و هەموویان بە شیتوێه‌کی زۆر وەحشیانە بەپیش خۆدا، ئەو رۆژە زیه‌یه‌کی ترسناک ناخی بەجۆش هینابووم، بەلام هەرچەندی دەمکرد، نەمدەتوانی ئەو خەندە‌یه‌ی سەر لێوم بگۆرم، بەبێ دەسەلاتی لەو ناوه‌ی فێدرابووم. دەبێ لەوه ناخۆشتر هەبێ لەرۆژتیکێ ئاوادا بێ دەسەلاتانە سەیری رووداوه‌کان بکە‌ی و پێبکە‌نی؟ دایکم هاواری دەکرد و خۆی لەدەستی دایکی رادەپسکان و ناوی منی دەهینا. بەلێ هاواری دەکرد گوپەخانم دەوێ. گوپەخانم دەوێ.

چەند سەربازتیک گرتیان و نەیان‌هێشت بگاتە من، بریا بەهاتبایه‌وه ئیستاکە لەگەڵ ئەودا بوومایه. بۆ من دایکتیک زۆر بەسۆز بوو. هەموو جارێ بەیه‌که‌وه یاریان

دەکرد! سەربازتیک رەشتالە‌ی باریکە‌له بەره‌و رووی من هات، بەلام یه‌کتیکێ تر بەسەریدا نەرانندی: هۆو سەرباز بۆ کوی؟!!

خۆزگە ئەوکاتە قسە‌ی نەکردبا و منیش لەگە‌لیان بچومایه. ئیوه نازانن چەندە هەستم بەتەنیا‌یی کردوو و دەیکەم. سەرنجم لێیاندا‌بوو بەهیبوای ئەوه‌ی لێم تێبگەن و بزانتن چەندە غەمبارم بۆیان، بەلام ئەو پێکە‌نینەم، ئاخ! پێکە‌نین!

- من سەربازبووم:

بینیم مندالتیک خۆی دەپچرپتە‌وه و هاوار دەکات گوپەخانم دەوێ. گوپەخانم دەوێ. چەند سەربازتیک گرتیان و نەیان‌هێشت بچیتە لای بووکه‌که‌ی. کززه لەجەرگمە‌وه هات. چەند جارێک ویستم بچم هاوکاری بکەم، بەلام پەشیمان دەبوومه‌وه. دواتر زۆرم لەخۆم کرد، گوتم هەرنا با بچم بووکه‌که‌ی بۆ به‌ینمە‌وه، بەلام ئەفسەرەکه‌مان هاواری کرد: هۆو سەرباز، بۆ کوی؟ خراپتر لە مردن چیه‌ی؟ مەگەر بێ دەسەلاتی لە مەرگ خراپتر نییه‌؟ بە غەمیکێ قوولە‌وه سەری خۆم شۆرکرد و گەرامه‌وه. خەندە‌ی بووکه‌شووشه‌که تێکە‌ل بەگریانی مندالە‌که بەناخدا رۆدە‌چوو، لەوکاتە‌دا بێزم لەمرۆف بووه‌وه، تا ئیستاشی لەگە‌لدابێ که‌وا خەریکی هەلکۆلێنی لمی ئەو بیابانە‌م، ئەو بێزه‌ قورگی بەرنه‌داوم. نازانم پاشی چی ئیستا هاتومه‌وه و خەریکی هەلکۆلێنی لمی ئەو بیابانە‌م؟ نازانم دەمه‌وێ بەدوای چیدا بگەرێم؟ دوای تێپه‌رینی ئەو هەموو ساله‌، مەگەر ئیسکە‌م دەست که‌وێ. هەر ئەو رۆژە خەلکە‌که‌مان بەهۆی چەند زبلیکە‌وه بۆ ناو جەرگه‌ی بیابان گواسته‌وه و بەبیراریکی خیرا لەناو قۆلتتیکێ گەورە‌مان کردن و گوللە‌بارانمان کردن. من لەرێزی هاوێژە‌راندا نەبووم، بەلام ئاماده‌ی مەرگه‌ساتی ئەو رۆژە‌بووم. لەگە‌ل یه‌که‌م دەستریژیدا هەمان ئەو کچە بچووکه‌م بینی نالاندی و خۆی بەبا‌وه‌شی دایکیداکرد. گێژە‌لووکه‌یه‌کی بەهێز هەلیکرد، بیابان وەکو گورگتیکێ برسی دەیلوو‌راند، هەستم کرد دنیا کۆتایی پێهات. نالە‌ی ئەو خەلکە‌ تێکە‌ل بە لمی بیابان دەبوو، بەئاسماندا دەچوو، ترسناکترین دیمه‌نیک بینیبیتە‌م ئەو رۆژە‌بوو. بیابان بەجاریک هەموومانی هەللووشی. روحی ئەوان و وێژدانی ئیمه‌ بەجاریک تێکە‌لی گەردە‌لوولی لم بوون و بەئاسماندا‌چوون. دەترسام ئاسمان بەسەر ئەو زولمە

ناقولا بهی ئیسمه دا به ریسته وه، له وکاته وه چاوه پرتی ناگر بارانیک، زهوی شه قبوونیک، یان رۆچوونیکم به سه ر خاکی عیراقدا بیت و ئه و خاکه نه گریسه به هه موو به شدار و ته ماشا که رانی زولمه وه به ناخی زه ویدا رۆیچین. ئه م خاکه له وه تی هه یه هه ر دایکی داوین پیسی و خوینرێژییه، هه ر سه ره داوی فیتنه و دوو به ره کییه. نازانم بۆچی مه رگ به ئاسانی ناتوانیت بیت و له و هه موو چاوه روانییه ده رم بیت. ئه وه من عومریکه چاوه پرتی مه رگم بیت و له و نازاری و یژدانه ده رم بیت. له وانیه ئه و پیکه نینه ی بوو که شووشه که یه ک کاری هه بیت که نازاردانی روحی شه که ت و تاوانباری منه. له وکاته وه هه رگیز وازی لی نه هیتناوم و بۆ هه میسه له پیش چاومه، چون سه رباری ئه و هه موو زولمه به ته و سیکه وه پیده که نیت و ده لێ: ئه ی مرۆف چهنده قیژه ونی! ئای مرۆفی قیژه ون، تاکه ی به رده وام ده بی؟

تا زیاتر هه لده کوئم، ترسم زیاتر ده بیت و دلّه کوته م زیاد ده کات. ئاسمان ره ش هه لگه را، بۆنی خوین وه خته بوو گێژم بکات. ئه و که لله سه ره بچوو که گولله یه ک ریک به ناوچه وانیییه وه بوو. گریانه که ی وا خه ربکه کاسم بکات. هه وره کان زیاتر و زیاتر تاریک ده بن و چرتر ده بنه وه. شریخه و هۆریان وه ک شینی دایکیکی جه رگ سووتاه و دل ده کات به ئاو. پۆل پۆل بالنده ی بچووکی سپی له ئاسمان، له ژوور سه رم ده سوورینه وه و له شیشه ی مه راسیمپکی ماته مینی به ده نگه ی هه زینیان هۆزه ده لێن. کوومه لیک مندالی جل سپی و جوان به بالی سپیییه وه به ره و لام دین و که لله سه ره که م له ده ست وه رده گرن و به و یقاریکی زۆره وه سه یری ده که ن. یه کییک له منداله کان که له هه موویان جوانتر بوو، بوو که شووشه که ی له باوه ش دابوو، هه مان بوو که شووشه بوو که لله سه ره که ی لیوه رگرتن و له باوه شی بوو که شووشه که ی دانا. پیکه نینه که هیشتا له سه ر زاری بوو که شووشه که یه و پیم ده لیت: ئاااای مرۆف!!!

ده ست به گویمه وه ده گرم و سه یری بارینی خوینه ئاله که ده که م به سه ر ئیسکو پرووسکه کان، ده بینم چۆن ئه و مندالانه له شیشه ی تاوسیکی زۆر جوان، چه ترکییان له ده وره ی که لله سه ر و بوو که شووشه که دروست کردبوو..

ئااااای مرۆف!!

ئه ی مرۆف بۆ کوی؟!